

ŽUPNE OBAVIJESTI

USKRSNI PON. - 7.30 + Tuđan Štefica god. Petar i Varadin Antun
9.30 + Majcen Gabrijel god.

UTORAK - 7.30 + Skupnjak Stjepan god. i Flajšman Nenad

SRIJEDA - 7.30 + Sačić Stanislav god. i Vladimir

ČETVRTAK - 7.30 + Mikulić Mirjana, Stjepan i Marija

PETAK - 7.30 + Hokman Tomo

SUBOTA - 18.00 –skupna sv. misa - popis na oglasnoj ploči!

NEDJELJA – 2. VAZMENA NEDJELJA - BIJELA

7.30 + župna

9.30 + Kosec Marija god. i Ivan

11.00 + Sačić Anđelka god. Ćiril i Marija

ŽUPNE AKTIVNOSTI: dječji zbor - petak u 18:00

VJERONAUČ: prvopričesnici - petak u 14:30, firmanici - petak u 17:00

Iz uskrsne poruke biskupa Mrzljaka

„Vjera je osobni čin: slobodan čovjekov odgovor na poziv Boga koji se objavljuje. Ipak vjera nije osamljen čin. Nitko ne može sam vjerovati, kao što nitko ne može sam živjeti. Nitko sam sebi nije dao vjere, kao što si nitko sam nije dao života. Vjernik je vjeru primio od drugih i drugima je mora prenijeti. Naša ljubav prema Isusu i ljudima tjera nas da drugima govorimo o svojoj vjeri. Na taj način svaki je vjernik kao kolut u dugu lancu onih koji vjeruju. Ja ne mogu vjerovati, ako nisam podržan vjerom drugih, a svojom vjerom pridonosim da se podupre vjera drugih. »Vjerujem«: to je vjera Crkve kako je svaki vjernik, osobito u času krštenja, ispovijeda osobno.“ (KKC 166) Vjera je dakle osobni čin svakoga od nas, ali nije osamljeni čin. Stoga ćemo i ove godine zajedno slaviti Vazmeno otajstvo tj. muku, smrt i uskrsnuće Gospodina našega Isusa Krista. Katekizam nas podsjeća da „Vazam nije jednostavno jedan blagdan među ostalima. To je »Blagdan nad blagdanima«, »Svetkovina nad svetkovinama« kao što je euharistija Sakrament nad sakramentima.“ (KKC 1169)

Urednik: Marko Domiter; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.
travanj, 2012. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr
e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina IV.

broj 20 (176)

8. travnja 2012.

VAZAM - USKRSNUĆE ISUSOVO

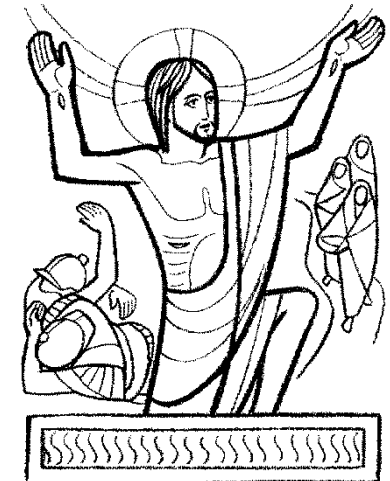
PSALAM 118

*Ovo je dan što ga učini Gospodin,
kličimo i radujmo se njemu.*

Zahvaljujte Gospodinu jer je dobar,
jer je vječna ljubav njegova!
Neka rekne dom Izraelov:
“Vječna je ljubav njegova!”

Gospodnja se uzdignu desnica,
Gospodnja se proslavi desnica!
Ne, umrijeti neću, nego živjeti
i kazivati djela Gospodnja!

Kamen koji odbaciše graditelji
postade kamen zaglavni.
Gospodnje je to djelo:
kakvo čudo u očima našim!

Ulazna pjesma

Doista uskrsnu
Gospodin!
Njemu slava
i vlast
u vijeke vjekova!

*Svim čitateljima
našeg Listića
želimo sretan
i blagoslovljen Uskrs!*

„VIDJE I POVJEROVA“

Ivanov izvještaj o otkriću praznog Isusova groba odražava ondašnje židovsko vjerovanje da duh pokojnika lebdi oko groba tijekom tri dana nakon ukopa. Marija Magdalena je, u skladu s tom vjerom, poslala “prvog dana u tjednu rano ujutro” na grob Učitelja i Prijatelja da mu iskaže počast, jer je prošao propisani blagdanski počinak. Otkrivši da je ogromni kamen odmaknut s groba otrčala je i javila Petru i “drugom učeniku kojega je Isus ljubio”. Petar je čelnik apostolskog zbora, a ljubljeni učenik svjedok probadanja boka te otajstva krvi i vode iz Isusova tijela s križa. Ako tijelo onoga koji je tako umro na križu nije više u grobu, nešto se izvanredno događa. Njih sve troje trče na grob: Petar je stariji muškarac, ljubljeni učenik očito mlađi, a Marija je žena u zrelih godinama. Trče iz ljubavi. Ako ljubljenu osobu nismo dugo vidjeli, brzo trčimo da je pozdravimo ili poljubimo. Trčimo i onda kada prijeti neposredna opasnost. Puno puta trčimo instinktivno, makar ne bili trkači ni mladi. Ovih troje trče zato što se događa nešto važno. Isusovo uskrsnuće jedinstven je događaj, dostojan trčanja prema Ivanovu uvjerenju. Isus se nije vratio u još jedan zemaljski život poput Lazara ili mladića iz Naina. Bog ga je podigao na novi i trajni život, uveo ga u eshatonsko (onostrano) stanje proslave. To je događaj koji Petar, ljubljeni učenik i Marija još ne razumiju, ali trče jer slute da je beskrajno važan.

Uočimo različite reakcije njih troje: Marija, koja je bila rodom iz Magdale na Galilejskom jezeru i zato “Magdalena”, izražava svoju bojazan da je netko ukrao Učiteljevo tijelo, Petar još ne zna što bi to trebalo značiti, a ljubljeni učenik koji je u četvrtom evanđelju uzorni vjernik „vidje i povjerova“ (r.8). Njegova ljubav i vjera tako su veliki da mu odjednom postaju jasne Isusove aluzije i nejasne izreke prije Uskrsa. Stigavši na grob, Petar i ljubljeni učenik potvrđuju Marijinu vijest da je Isusov grob prazan. Prvi propovjednici ne bi mogli pošteno govoriti da Isus sada živi (usp. Lk 24,5.23; Dj 25,19; Otk 1,17-18) kad bi mu tijelo bilo u grobu ili kad bi oni sami sakrili to tijelo. Njihova vjera u uskrsnuloga koji trajno živi temelji se na svjedočanstvu pouzdanih svjedoka koji su se s njime susreli nakon njegove smrti.

Uskrsna vjera Marije, Petra, ljubljenog učenika, kao i drugih članova prve zajednice u Jeruzalemu, bila je praktična i iskustvena jer su živjeli ono što su osobno na Isusu vidjeli, od njega čuli i kako su to sve doživjeli. Postali su zajednica sabrana oko uskrsnulog Gospodina, uvjereni da s Kristom po vjeri umiru grijehu te ustaju na novi život. Svojim životima svjedočili su da je

Raspeti uskrišen te da je nakon ustoličenja s desne strane Očeve, ali i da je u tom svom *uskrsnom stanju* prisutan među onima koji mu se pridružuju krsnom vjerom. Otajstvo Uskrsa i uskrsnuća ne niječe zbilju patnje i nasilja, ali iz njega raste nada u nadvladavanje zla i grijeha u pojedincu i u ljudskoj zajednici. Kristov prazan grob najavljuje veliki “Aleluja”: ljubav, milosrđe, velikodušnost, poniznost i nesebičnost na koncu će trijumfirati nad mržnjom, zaslijepljenošću, predrasudama, očajem, gramzljivošću i smrću. Uskrsni događaj osposobljava nas da i u najtežim prilikama živimo s vjerničkom sigurnošću u pobjedu dobra nad zlom i u naše osobno uskrsnuće nakon završetka zemaljskog proputovanja.

Nagnimo se i mi u duhu nad prazan Isusov grob s Petrom, Ivanom i Marijom, te se s njima upitajmo što to znači? Što za nas znači Krist koji je postao žrtva nasilja, a sada je uskrišen na život? Hoda li On i danas s nama na našim životnim putovima? On, koji je vršio i naučavao milosrđe, ljubav, opraštanje, pomirenje, iskrenost, nesebičnost u odnosu na ljudsku braću i sestre? Bog je to potvrdio uskrisivši ga od mrtvih. Prazan grob nije samo znak utjehe i pouzdanja, nego i poziv da krenemo u svom vjerničkom življenju Kristovim stopama. Po krštenju smo uključeni u Crkvu koja je tijelo Kristovo, tijelo uskrsnulog Krista. Stoga je Crkva, uskrsna zajednica, uskrsni narod Božji. Snagom Uskrsa poruka o praznom grobu pronosi se kroz povijest Crkve i u životu svakog pojedinog vjernika. Danas sebi posvješćujemo da nas vjera u uskrsnulog Krista čini Crkvom u jednom narodu, biskupiji i župi.

fra Luka Tomašević

KAD SAM REKAO....

Kad sam rekao Isusu: *Tako sam daleko od mjesta gdje me želiš...*
odgovorio je: *U redu je. Važno je da Otac, ti i ja hodamo zajedno.*

Kad sam rekao Isusu: *Ne znam tko sam...*

odgovorio je: *U redu je. Ja znam tko si.*

Kad sam rekao Isusu: *Moja djela ne odražavaju moje srce...*

odgovorio je: *U redu je. Moja to čine.*

Kad sam rekao Isusu: *Misli su mi iskvarene.*

odgovorio je: *U redu je. Posluži se mojima.*

Kad sam rekao Isusu: *Ne znam voljeti.*

odgovorio je: *U redu je. Podučavat ću te besplatno.*